

V křesťanských kruzích se používá termín „všeobecné kněžství“. V novozákonním smyslu jsou **kněžími** všichni, kdo se přijetím Ježíše jako svého Zachránce stali Božími dětmi. Apoštol Petr píše: *Vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví, abyste rozhlásili mocné skutky toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.* (1. Petrův 2,9) Apoštol Jan na adresu Pána Ježíše v knize Zjevení přidává: *ON nás učinil královstvím, kněžími svému Bohu a Otcí.* (Zjevení 1,6)

Církev v Novém zákoně rozhodně není rozdělena na kněze a „ty ostatní“ (jak tomu bylo ve Starém zákoně)! Duchovní kněžství je zmocněním **pro každého**, kdo patří Ježíši. Dívám se do 2. kapitoly knihy Skutků apoštolů, a přemýšlím, kdo má v místním společenství ty jednotlivé funkce církve vykonávat. Disputace celkem nebývá:

1. že se všichni můžou modlit,
 2. všichni můžou získávat a budovat další učedníky,
 3. od každého se čeká, že bude s láskou pečovat o druhé,
 4. nějakým způsobem chválit Boha
 5. a podle možností taky dávat.
 6. Snad celkem kdokoli může otázkami provázet společné přemýšlení nad Božím slovem.
- Tří třetinový proces Discovery nebo Boží rodiny nepoužívá monologický výklad (typu kázání nebo vyučování). Tři třetiny si tady někdy příště probereme podrobněji

7. Pokud jde o vedoucí v církvi, pro podporu **mnohogerenačního hnutí** je podstatné, aby do sloužícího vedení bylo zapojeno co nejvíce lidí! Pokud by šlo o vedoucí nějak označené (či „ustanovené“), vidíme jejich kvalifikaci v Bibli popsanou konkrétněji...

A **kdo může nové učedníky křtít** (1)? A kdo může **lámat chléb** (6) a ostatním podávat kalich?

Psané Boží slovo je v těchto položkách velmi otevřené. Všimni si na příklad, že stejné učedníky, které Mistr posílá získávat Mu další učedníky (Matouš 28,16-20), v témže souvětí jedním dechem pověřuje, aby získané učedníky taky křtili: „Získávejte mi učedníky, křtěte je a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“ Stejná skupina učedníků pár dnů předtím dostává od samotného Ježíše pokyn: „To čiňte na mou památku.“ Ani v dalších novozákonních textech pro tyto funkce společenství nevidím omezení kněžství skutečně **všeobecného**.

Velmi si vážím několika pastorů tady v Česku, kteří v dobách různých omezení věřícím ve svých sborech řekli: Dělejte si večeri Páně v rodinách! A přidali pár praktických instrukcí, jak na to. Znevážili tento vzácný duchovní úkon? Právě naopak! Ti, kteří to doma zkusili, prožili večeri Páně s novým nábojem vděčnosti přítomnému Ježíši! V některých rodinách se na to konto začalo více mluvit o duchovních věcech! A někteří to pak tu a tam dělávali i když už žádná omezení nebyla!

Podobně **při křtu** někteří vedoucí sborů chtějí, aby samotnou formuli pronesl a ponoření vykonal ten, kdo křtěnce přivedl k Ježíši nebo kdo se o něj nyní duchovně stará! Výzva někoho osobně fyzicky pokřtít se i u letitých věřících stává hlubokým duchovním prožitkem Ježíšova zmocnění získávat Mu učedníky!

Všeobecné kněžství a zmocnění pro všechny funkce církve je v Novém zákoně hodně důležité zejména v kontextu **hnutí**! Aby ty základní prvky snadno a přirozeně praktikovaly

další a další generace obyčejných učedníků... Prosím, umožni svým lidem „dělat církve“ se vším všudy! Nechej je, ať si opakovaně čtou biblické pasáže, kým jsou; mimo jiné taky královským kněžstvem! (1. Petrův 2,9)

S ohledem na obvyklé nastavení z posledních desetiletí mnozí budou patrně potřebovat nejen Tvoje **svolení**, ale v začátku možná přímo Tvůj **doprovod** za ručičku! Že jim to ukážeš, pak si to osobně **vyzkoušejí**, aby následně všechny ty funkce naplňovali už sami. Bude to obrovským požehnáním pro ně osobně, pro celé společenství a pro široké okolí nevěřících i věřících!

Pane Ježíši, v Božím slově jsem stále znovu překvapován mírou důvěry a svobody, kterou nám dáváš – s jasným cílem, aby se Tvoje království šířilo.